

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۵ نومبر ۲۰۱۹

توضیح پیام فدائی: مطلبی که در زیر به نظر خوانندگان می رسد نامه ای راجع به وضعیت کار و مبارزات زنان کارگر ترکیه است که اخیراً به دست ما رسیده و برای اطلاع خوانندگان پیام فدائی به درج آن اقدام می کنیم.

نامه ای از ترکیه: نگاهی به یک حرکت مبارزاتی کارگران زن در ترکیه

سر سخن ماهنامه کارگری شماره ۶۷ تحت عنوان "دست های خونین سرمایه داران در مرگ کارگران در سوانح حین کار" در خصوص کارگران و زحمتکشان را خواندم، خیلی عالی بود، واقعاً دست رفقاء درد نکند و خسته نباشند.

در گام نخست، انگار که نه، بلکه در واقعیت درد تمامی کارگران و زحمتکشان، درد مشترک است و به همانند یک زنجیر متصل. چند وقتی بود که می خواستم در مورد زنان کارگر ترکیه که روز اول ماه می ۲۰۱۹، روز جهانی کارگران و زحمتکشان در راهپیمایی شرکت کرده و خواست های بحق خود را از پشت تریبون به گوش مسؤلان می رساندند، مطلبی بنویسم و برایتان بفرستم. اما متأسفانه به علت مشغولیت های فکری فرصتی پیش نیامد. تا این که سر سخن ماهنامه کارگری "دست های خونین سرمایه داران در مرگ کارگران در سوانح حین کار" که به دستم رسیده بود را خواندم و عزم را جزم کردم تا این گزارش منعکس شده در "انجمن یا گروه اکمک و گل" (نان و گل) را تهیه و به همراه عکسی از صفحه اول خود مطلب، برایتان ارسال کنم. تا به نظر دیگران نیز برسد.

روز اول ماه می، زنان کارگری که در قسمت های مواد غذایی، تولیدی لباس، مواد فلزی و نظافت کار و ساختمانی مشغول به کار هستند، خواسته های خود را از دولت وقت ترکیه چنین بیان کردند.

۱- اجرت یا دستمزد مناسب برای گذران زندگی

۲- کاری می خواهیم که بتوانیم از تمامی حق و حقوق خود استفاده کنیم.

۳- با ترس بیکاری و از کار بیکار شدن نمی خواهیم زندگی کنیم.

۴- در امنیت بودن خودمان را می خواهیم احساس کنیم، روز به روز شدت استثمار افزایش می یابد، اما هیچ کاری برای جلوگیری از آن انجام نمی شود.

۵- محیط سالم کاری می خواهیم. منظور(عاری از هرگونه آلودگی و داشتن وسایل ایمنی برای مقابله با حوادث کار)

۶- از حداقل حقوقی که می گیریم دیگر مالیات کسر نشود.

۷- دارای تشکیلاتی باشیم که تمامی حق و حقوق خود را بگیریم و به آینده با اطمینان و امنیت نگاه کنیم.

۸- برای زندگی خود یک زمان فراغت را داشته باشیم.

۹- معاش پرداخت نشده یا حقوق معوقه مان پرداخت و افزایش حقوق هم در نظر گرفته شده و به موقع پرداخت شود.

این درخواست های ما هست و به این دلیل در روز جهانی کارگر راهپیمائی می کنیم تا صدای حق طلبانه خود را به گوش تمامی خلق و دولت برسانیم. زنان کارگر خواهان تضمین هائی به عنوان خط قرمز خود شده اند و مطرح کرده اند که این تضمینات خط قرمز ماست و در این خط ایستاده ایم.

در گام دوم، از فرصت استفاده کرده و برای آشنائی با این کارگران زن، بیوگرافی کوتاهی از گروه "اکمک و گل" را جهت اطلاع خوانندگان ماهنامه کارگری ارگان چریکهای فدائی خلق ایران بیان می کنم. "اکمک و گل" نشانگر شعار اقتصادی-سیاسی زنان کارگری هست که برای گرفتن حق خود مبارزه می کنند و این مجادله صدها سال قدمت دارد. در سال ۱۹۰۸، حدود ۱۵۰۰۰ کارگر زن برای ساعت کار کوتاه یا ساعت کار کمتر، دریافت حقوق یا اجرت مناسب، داشتن حق رأی و اجازه داشتن مرخصی زیمان به راهپیمائی پرداخته و شعاری که می دادند چنین بود که "برای سیر کردن شکم، نان و برای سیری روح، گل می خواهیم!" یک سال بعد از این راهپیمائی، یک شرکت تولیدی انگلیس به نام New England tekstil در مرحله ای از کار اقدام به برکنار کردن جمعی از زنان کارگر می کند، زنان کارگر شاغل در آن شرکت شروع به تظاهرات و اعتراض کرده و در پلاکارد هائی که حمل می کنند شعار نان می خواهیم و گل، به چشم می خورد و از آن روزها این گروه به نام "نان و گل" در سطح گسترده ای فعالیت می کند و در تلویزیون هم در کانال "حیات" برنامه دارند.

مجله یا نشریه ماهانه "نگاه مارکسیست" به تاریخ مارچ ۲۰۱۶ با مطالبی تحت عنوان مسائل سیاسی، علمی، عمومی روزانه، تاریخی، تئوری، بین المللی به صاحب امتیازی عایشه شن سوز ayşe şensöz هست که در انقاره چاپ و پخش می شود. در این شماره روی جلد تصویر مشت گره کرده با نوشته Zafere kadar sürekli devrim (مبارزه مداوم تا پیروزی انقلاب) و پشت جلد تصویر زن گل به دست که همان انجمن یا گروه نان و گل "اکمک و گل" می باشد و به نظر، نشان دهنده افکار این انجمن یا گروه زنان نیز تلقی می گردد.

اسمر چرندابلی

پ.ن: البته این که تداوم انتشار نشریه در حال حاضر ادامه دارد یا نه و آیا مدیریت هنوز هم به دست خانم نام برده می باشد یا نه، اطلاعی ندارم.

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۲۴۳، شهریور ماه [سنله] ۱۳۹۸